

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

POLITIKAI és VEGETES TARTALMU MEGYEI KÖZLÖNY.

Megjelenik hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.

Hirdetések és előfizetések felvételnek s egyes számok helyben:

Muzsik és Partics könyv- és könyvnyomtatásában, Schön Adolf könyvkereskedésében, riay Sándor dohánytözsdejében, valamint hirdetések s nyilttéri közlemények ugy a fővárosi mint a külföldi összes hirdetési irodákban.

Egy szám 10 kr.

ELŐFIZETÉSI DÍJ.	
helyben házhöz hordva:	
Egész évre . . .	8 frt.
Fél évre	4 " "
Negyed évre . .	2 " "
Videkre postán küldve:	
Egész évre . . .	9 frt. — kr.
Fél évre	4 " 50 kr.
Negyed évre . .	2 " 25 kr.
Néplátóknak helyben:	
Egész évre . . .	6 frt. — kr.
Fél évre	3 " "
Negyed évre . .	1 " 50 "
Néplátóknak vidéken:	
Egész évre . . .	7 frt. — kr.
Fél évre	3 " 50 "
Negyed évre . .	1 " 75 "

Szerkesztési iroda és kiadóhivatal:
Sötét- s csendes-utca sarkán, Hofneder-fele házban, hová minden a lap szemléi részét illető közlemény, az előfizetések és hirdetések is küldendőek.
Bérméltatlan levelezésem fogadják az. Kéziratok nem adnak vissza.

Szerkesztővel értekezhetni: d. e. 11 órától 12-ig és d. u. 3-tól 5 óráig.

Az aratás.

Már nem peng a kasza, a sarló is nyugszik; csak a cséplők zugása és a buzavál terhelte szekerek döcögése adnak még jelt arról, hogy arattak, és ez is oly csendben történik, mintha nem ez volna társadalmi életünk legkiválóbb mozzanata, a jó vagy rossz lét kuforrása. Még a kalászkok is csendesebben hajlottak meg a kasza élének, mint máskor. Talán együtt éreztek a munkással a nyomort! Avagy talán így akartak rajta könnyíteni, így akarták megmenteni az unalmas csendtől. Mert hogy csendes volt az idén az aratás, mi türes-tagadás. Olyan volt a mező, mint magasan hullámzó szélről felesapkodott tenger, melyen az aratók, mint kárt szenvedett és elsüllyedéstől félt hajók tűntek fel. A szokásos dalt sóhaj helyettesítette. Mintha másként soha sem lett volna! Pedig igen is, hogy másként volt, még alig egy év-tizeddel ezelőtt, amikor még nem nyomtak oly nagy terhek a földmivelő vállait, terményeinek még ára volt, és nem emészte az adó és kamat jövedelmének jó részét meg. Igen másként volt, mikor nem kenyszerítette az aratás közepette őt az adonegyed az alig megcsépejt buzának potom arán való eladására, és bevárhatta a jobb árak-

kal kínálkozó tavaszt. Vagy ha el is adta ősszel, ugy nem kényserűségeből, hanem, mert az ára a veteménynek felelt meg viszonyainak, azért tette.

És mindennek ellenkezőjével állunk ma szemben. Sietünk az aratással a csépléssel, hogy a terményeket eladhasuk. Az ár tekintetbe csak alig jó már. Saját természetével üzérkedni, mintha ragályos betegségek volna előzménye. S vajjon nem az-e? Majd az adót exekválják, majd a kamatot, majd a vámot emelik, majd meg ismét az adót. Egyik káros intézmény, követi a másikat, és mindegyik a földmivelők hátrányára. — Még takarekosságától is megkivánják a vámot kamatód fejében. És mindez a jólét megszilárdításához tartozik.

Mind e tényekkel megküzdünk még a véres verejtékek árán, habár csak a jövőben volna könnyebbség remény. De semmi kilátás. Még az utolsó képviselőválasztások alkalmával volt egy csekély, az t. i. hogy a Tisza kormány megbukik. Ez is elazott. Pedig ez egyszer ellenkünk önönmagától tamadt. Nem kellett előtte programokat tárni fel. És ha nem is volt határozott politikai meggyőződése, ugy nem volt mas alapja az ellenzékeskedésnek mint az **elegületlenség**. Ezt a fogalmat nem szükséges bővebben fejtegetni, mert a kinek érzelmei meg nem tompultak ei-

érezni fog a néppel, fel tudja fogni, hogy eleget túrt, szenvedett. És most ismét történnek előlézületek, hogy a népet jogaiban megrövidítsék, már most csak minden öt évben válasszunk csak.

Tarthat-e ez még sokáig így? Nem! A terményeknek nincs ugyszólván semmi ára, amennyiben a német vámpolitika következtében jörszt csak a benső forgalomra vagyunk utalva. Az adók pedig folyton és nőttön-nőnek. És ha már bevárni akarjuk a tavaszt, hogy akkor talán jobb árunk lesz: ismét csak rosz fogás esik. Mert ez esetben kölcsönt kell venni, ami még tán rosszabb a csekély árna, amennyiben az ugyszólván egyedül lörrásuk a hitelintézeteknek, ezek pedig jól tudják megszöni a kamatot.

Mintha a kormányknak volnának a szolgálataban pénzintézetek is, csak a földmivelő pusztítására létesítetnek és engedélyeztetnek.

Learattunk, a magot kicsépejtük kalászkóbul, de hogy mi történik ezután: megmutatja majd a jövő.

Simplicius.

A vidéki lapszerkesztők országos kongresszusának tárgyszorozatahoz.

A „Somogy” igen t. szerkesztője, Roboz István ur mindanyunk olajának adott szívezt, midon a vidéki magyar lapszerkesztők kongresszusának eszerejét felvetette. Visz-

hangra talál az — hiszen — az egész országban, mert mindannyian érezzük, a bajokat, melyek a vidéki sajtó munkáissá uhezednek a tudjuk azt is, hogy azokat csak együttes fellépéssel és közös egyetértéssel lehet orvosolni.

Ezen kongresszus megtartására a ma- kedvezőbb alkalmat találni alig lehetne, a midon t. i. az országos kiállítás a magyar intellektuális erőt élenk mozgásba hozza s az erőgyesítésre minden terén megadja a szükséges impulzust.

Megvagyok győződve, hogy a vidéki sajtó mindegyik képviselője a „Somogy” t. szerkesztőjével egy nézetben van, s hogy a közös egyetértéssel kitűzendő napon minden vidéki magyar lap képviselője megjelenik a kongresszuson. Ettől azonban fűdvs eredmények csak úgy várhatunk, ha az ott megbeszélendőkkel előre tisztában vagyunk, ha annak anyagát előkészítjük, s az óhjadó natarozatokkal előre praecizituzus.

Midon az alábbiak e szempontból t. szerkesztő társammal közöli szerkesztésün, egyúttal mindjárt azon kerestetik is eljjesztém elö, hogy az ügy érdekében az aulobakra vonatkozó eszervezeteiket, eszereket ön indítványaitat t. szerkesztő társammal mindegyike hozza hasonlóan nyilvánosságra.

A kongresszus tárgyalásait a következő sorrendben velem megtartani.

Mindenekelőtt a vidéki magyar sajtó szemléi és erkölcsi érdekeit kell fordítanunk figyelmünköt, és itt első tárgynak részben is elfogadhatónak találok a „Somogy” szerkesztőjének korábban foglalt azon érdeket, hogy az irodalmi proletariatus és eszelmosság a vidéki sajtó terén megmutattatessenek. Különösen oly helyeken, hol több lap van, tapasztalhatuk, hogy elülött egyeket, kisnek nyilvánveszteni valójuk sines, beleszéklik magukat a társadalom bizonyos rétegeibe s a tisztességes sajtó jogait bitorivalja, vetket követnek el s a tisztesség ellen, a társadalmi bekejt leldűljak a marakodások és nyilvános uég-

A „Zombor és Vidéke” tárczája.

Lakzi Pivniczán.

(1885. júl. 26-án.)

Mi a nő? Erre a kérdésre hamarosan nem lehet megjelteni. A testének modelt, az orvosnak tárgy, a parasztnak az, aki a feher ruhát látja el, a parasztnak mutatására, a romának polgártársnője, a tisztapotaának anyja, az agyegyeneknek Lantippe, hazi doromb stb., stb. . . Látzék tehát, hogy a kérdés hanyos, mert hanyzik belöle a „kinek?”

Es ha így kérdezzük: „Kinek mi a nő?” akkor lehetünk csak meg reszite tessebben, de megem teljesen a kérdésre.

Mert látom, k. olvaom, en sok felietelt adtam arra az egy kérdésre es megem eleget.

Mutatja ezt Sztójkovits György kulai aljárásburo urnak tette, melynel tova o ma mar egy kedves es szeretetreméltó szép nőnek a forje.

„Beccaleutes embernek: elöttársaimondó é és megtartatás keztogetat, a fönt kitett napon pedig mennyegzőjét Dobrojevits Olga k. asszonnyal főt, Dobrojevits György g. kel. lelkes ur egyetlen leányával.

Tizenöt éve tengodom mar itt — monda egyik collegám — de meg ilyen ünnepelelyek itt tanuja nem voltam. Ebből az egy nyilatkozatból, melyet jo lelkismerettel ur magam is bizonyítottak, látható k. olvaom, hogy itt mindenféle dicsihymusok zengedezése fölölges.

Egy katona egyszer a szőlőhegyeken vágatványt keresztalt, a parasztiuzata által

ki épen borfejtéssel foglalkozott egy pár perczre „borokostoló” föltartoztatott.

Janos bácsi először is legrosszszabb borát aulá el, melyből a közvető egy poharral fölörpintven, orási készradakda tört ki.

„Hm — gondola magában Janos bácsi — ha ez a roz is ilyen jo neki, mit szol majd akkor a johan?”

Nem résitelt tehát neki legjobb borából egy poharral ünteni.

A közvető azo nekül kihajtotta es távozott.

„Héj, vitez uram, kiált utána Janos bácsi, mit talan ez a bor nem jo?”

„Nem kell a jo borknak czeget!” — monda a vitez ur es tovaib balagott.

Igy van ez a natunk t. ho 20-an megtartott ünnepeles menyegzővel is.

Es hogy ez csakugyan így van, bebizonyíthatom ma azzal is, hogy diszes vendégkoszorút futoglasan bemutatom.

Ott voltak: Dr. Vuics Janos, ügyvéd ur es neje (Zombor) mint koma, Sztójkovits Vazul es neje, jegyző (Lurja) mint nasznagy, Koszics Simon koreskeu, (Szeged) mint vöteiy.

A lelkeszi kart főt. Maximovits Lászar g. kel. lelkes ur (kula) ki az esketesi szertartást is vegzte, főt. Mainzki Szimo g. k. lelkes keves es művelt leányával (Szt. Lamas) főt. Grigorovits Péter g. kel. lelkes ur (D. szt. Ivn) főt. Marjanovits Janos g. kel. lelkes ur (Lality) főt. Petrovits István g. k. lelk. ur, (Paraga) es főt. Ábrahám Vilmos ág. ev. lelkes ur, helyből.

Ott láttuk Dr. Thomán járásorvos urat es kedves családját (Kuláról) Kriszthábur Mór, Diener Janos, es Dr. Maximovits Mián

ügyvéd urakat Kuláról, Arnold Sándor új vizeki kir. járásburo urat nejevel, Lederer Gusztáv kulai kir. járásburo urat, Csehik Matyas szolgaburo urat, Athanászkovits György zombori városi jegyző urat.

Nem kevesebbe járunk az ünnepeles emelethesre: Dr. Mouar, segedszolgaburo ur (kula) Saszar Péter ur, kir. adnotorn, (kula) Latnovits Samu ur kataszt. becsio üvezes, Apau kir. járásbírosági ügyezzo ur (hauagy) egyenruhában, Kishegyí natal uszthelyettes, krob. ügyezzo ur (Ujverbász) könyvveis Jözsef ur, nyug. eszandbist, Kávodemord György ur zombori városi tiszt viselő, Georgievits Szilard ur, földbírtokos (Zombor) Arnold Karoly ur es neje (B. keresztur) Jozsefvits Szilard ur es neje (Ujvidek) Rakits Miklos ur, jegyző (Tovarnova) Skutleit Cornei jegyző ur (hejben) Sztójkovits György ur, ügyezzo (kula) Nikolski Jöcse ur, földhaszonberio (Tovarnova) Fischer Sándor gym. tanar ur (Ujverbász) es kevese neje, Mutácsé Janos ev. tanító (hejben) Petrovits Janos, szerb tanító 50v stb. es More patrio.

A fenyés esküvő három negyed 12 órakor ment végbe a nevezett lelkes urak segédletével es azután a jo kedvnek szabad tölvés engedtetett. Ez a jo kedv az öregeknel toastokban, az ifjaknál táncban tört ki, melynek csak a hetfön reggel felkelő nap volt veget.

Legyen egész életpályájuk olyan boldog, ahogy azt nekik a számtalan toastból es ismerősök, barátok es rokonok óhajtva kifejezték!

Pivniczán, 1885. júl. 27-én.

M. p.

A zombori műkedvelő zenekar krandulas Bezdánra.

MOTTO: szt. Urak mino karaván!

Vasárnap reggel fél 5-re volt, midon a műkedvelői zenekar, engedve bezdán jo barátunk Jussit felhívásának, felekereskedti, száma nevezé 12-en es utnak indult az anynyira megdesert bezdán klinkeren — egy barkában. Ez bizonyára „kunsztecsticuli” szárazföldön megtenni az utat egy barkában. Pedig könnyű az egész dolog. Legyuk tel, hogy a barka Ulicu Vencei hazam omni-busza volt, (külsőleg legáláb barkához hasonlít) a meg van a magyarázata a dolog nak. Eleg az hozzá, hogy barkában mentünk 12-en. De az éreztékedezés is műveszet kellett, leven a zenekarnak nagy es kis bögője valamint egyéb hangszerei, an nak is helyet szorítottunk. A kis bögő meg csak elfert valahogy a barka belsejében es hová a nagy bögővel.

Bizony nehéz problema, mert bögőnek kell lenni, aneükl a banda szüviszot er. Ekkor impressziórnök a kedélyes Aladar azt indítványozta, hogy fel a bögővel a hintó (pardon barka) tetjére. Rögton hozzá is fogtunk, es a bögő 1 percz alatt mozulatlan oda volt köztöve a barka tetjére. Arról is gondoskodtunk, miután az auspiciumuk kedvezőlenek voltak, hogy meg ne ázzon a „banda lelke” amint azt tisztelet belvizebögős, hizkórban szenvedő Gyula barátunk megjegyezte. Végre valahogyan elindultunk. Az utazás elég kellemes volt, csak persze az volt a baj, hogy szorultunk kisse. Ugy néztünk ki mint hordóba preest heringek. Végre elértük az igert földet,

Úzlet eladás.

50 év óta Bezdánban élénk helyen fennálló divat-, posztó- és norinbergi-üzletemet elköltözés miatt előnyös feltételek mellett eladni vagy átadni szándékozom.

3-3

Venni szándékozóknak felvilágosítással szívesen szolgál

Roheim Henrik Bezdánban.

Kapható Muzsik és Particsnál Zomborban.

Budapesti kiállítási **SORSJEGYEK** á 1 ft.

Főnyeremény **100.000 ft.**

20.000 ft.

10.000 ft.

5000 ft értékben stb.

4000 nyeremény

11 SORSJEGY 10 ft

Az 1885-iki budapesti országos kiállítás sorsjegy-kezelősege Budapest, Andrásy-ut 40.

Sorsjegyek kaphatók ezen lap kiadóhivatalában.

Harkányi gyógyfürdő

Magyarország, Baranyavármegyében,

fürdőidény május hó 1-től szeptember hó 30-ig.

Iskár ezen fürdő hírneve oly hosszú évek letyolása óta számtalan kiváló gyógyeredményei által meg is lett alapva, mégis a fürdőigazgatóság sok évi tapasztalat alapján kijelentheti, hogy ezen csodaszerny gyógyfürdőnél ezek és ezer-k a legmakacsabb és legnehezebb betegsegekben is egészsegetek és epsegekét visszanyerték, a miért is a legnagyobb elismerést érdemli.

E fürdő a maga nemében egyedüli; minden más akár belföldi, akár külföldi hason gyógyfürdőt gyógyhatas tekintetében felülmúl, a mit különben az évről-évre szaporodó vendégek száma is bizonyít.

Ezen 50° R természetes meleg artzi kénforrás kitünő gyógyítási hatással bír csuszok, köszvény, görvény, idült bérkiütegekre, aranyer, nőbántalmakra, fogamzási hiányok, sebzesek, daganatok és biganyos gyögysegek által okozott mérgezesekre, továbbá meglepő, általam mirigy-daganatokra, nehéz hallás, idült szembojok és ivarszervi bántalmak ellen.

Az utasra ajánlatos tudapest-pecsi vagy déli vasut ludapest-kanizsa-barcsi vonala, állomás Pecs, a földi vasut Eszéken át Villányig, mohács-pecsi vasut, állomás Villány. Posta- és távirat-állomás.

Bővebb tudósítást a legnagyobb készséggel Dr. HELLER JÓZSEF rendes fürdőorvos nyújt.

Harkány, 1885.

Harkányi gyógyfürdő 12-11 A fürdő-igazgatóság. Harkányi gyógyfürdő

Hintó-kocsi eladás.

Egy csinos kis hintó-kocsi azonnal eladó.

Bővebb értesítést ad a tulajdonosnó, apatini utca 668. szám alatt.

Amerikába,

legzeleszterübb, legolecsóbban Reif Arnold utján Bés I. Pestalozzi-utca 1. sz. e branché ban a legrégibb czég. Tudósítás s prospektus díjtalanul.

A legbiztosabb szer az általam Csillag Anna által feltalált haj- és szakálnövesztő kenőcs,

mely a gyögyásznati facultások leghírnevesebb szakferriál által vegyelemesztetet s kitünő hatásúnak találtatott; a haj kibulvása ellen, a haj növesztésére, fejkoszorú ellen, koprakopadás, kopaszfejtség, a bajusz és szakál ritka növese ellen.

Szétküldési gyári forráktár: Budapest, VI., Király-utca 26. szám. Zomborban kapható Sily Antal gyögyservez urnál a „sz. Haromsághoz.”

A to. Zuttalmegyei gazdasági kiállításon 1884-ben EZÜST DISZ-OKLEVELET nyert.

A bécsi 1883. évi nemzeti gyögyse kiállításon EZÜST ERMET nyert.

A triestzi 1882. évi kiállításon BRONZ-ERMET nyert.

A gráci 1880-ik évi országos kiállításon ELISMERÉSI OKLEVELET nyert.

A MOHAI MÁGNESES FORRÁS

hazánk egyik legszénsavdúsabb SAVANYUVIZE

kitünő szolgálót tesz főleg az emésztési zavaroikkál s a gyomornek az idegrendszer bántalmain alapuló baaiban. Általában a víz mindazon körökkál kiváló figyelmet érdemel, melyekben a szervi élet támogatása és az idegrendszer működésének felfokozása kívánatos.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Kizárólagos forráktár **Édeskuty L.** m. kir. udv. szállítómái, Budapest.

Ugyszintén kapható minden gyögyserztárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Az 1884-ik évi elszállítás

1,500,000 palaezk.

Zomborban kapható: Falcione Gusztáv, Heindlhofer Róbert, Hrabovszky és Sztrilich, Nikolits István és Weidinger S. és Zs. uraknál.

Ny. Muzsik és Particsnál Zomborban.